

Dialogový systém pro výuku řídících letového provozu založený na diskrétní simulaci

Adam Chýlek¹

1 Úvod

Vývoj hlasových dialogových systémů přechází z telefonních linek na mobilní a webové platformy. Tyto oblasti těží z multimodality, především ze spojení hlasového a grafického či dotykového ovládání. Pro vývoj multimodálních dialogových systémů byl navržen framework založený na diskrétní simulaci vycházející z představy, že dialog je posloupností událostí (např. konec promluvy, interakce s grafickým rozhraním) mezi kterými se stav systému nemění.

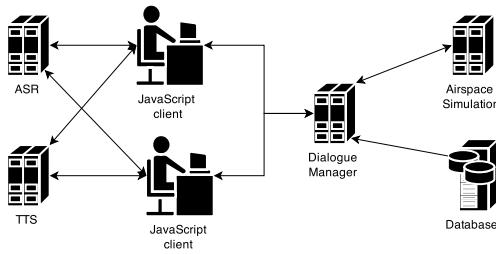
Nad tímto frameworkm byl vytvořen dialogový systém pro výcvik řídících letového provozu (ATC). Tento výcvik dosud probíhal tak, že ATC cvičil správné řízení letadel a komunikaci s tzv. pseudopiloty. Pseudopiloti jsou lidé s praxí z leteckého provozu, kteří textovými příkazy ovládají letadla ve virtuálním vzdušném prostoru a hlasem komunikují s ATC, a právě pseudopiloti zastupuje navržený dialogový systém. Kromě hlasové komunikace tento systém musí být schopen přijímat i vstupy z grafického rozhraní, které vidí ATC. To zobrazuje simulovanou radarovou obrazovku a umožnuje ovládání běhu cvičení a zobrazení dalších informací o letadlech. Podobně pak instruktor dozorující cvičení má k dispozici grafické rozhraní ve kterém může měnit dráhy letu letadel a další vlastnosti probíhajícího cvičení.

2 Diskrétní simulace

Diskrétní simulace využívá simulační procesy, události, prostředky a simulační čas. Simulační proces je aktivován po splnění podmínek definovaných v simulační události, na kterou čeká. Simulační události se udržují v jedné množině společné pro celou simulaci a řídící proces vybírá z této množiny vždy jednu událost, která má nastat nejbližše aktuálnímu simulačnímu času. V reakci na svou aktivaci simulační proces změní svůj stav a buď je vygenerováním simulační události do její aktivace pozastaven, nebo skončí. Diskrétní simulace nemusí běžet v reálném čase, udržuje si svůj vlastní simulační čas a ten se mění diskrétně při každé události tak, že řídící proces simulace nastaví simulační čas na hodnotu nejbližší další události z množiny simulačních událostí. Pro případ interakce s člověkem či hardware je však třeba zaručit, že simulace v reálném čase poběží. Vzniká tím omezení na simulační procesy, jejichž změna stavu musí proběhnout v co nejkratším čase, neboť v jednu chvíli může běžet jen jeden proces.

Simulační procesy mohou žádat o sdílené simulační prostředky, přičemž pokud prostředek není k dispozici (jeho předem nastavený počet alokací je vyčerpán), je proces pozastaven, dokud se prostředek neuvolní. Prostředky je třeba explicitně uvolnit, k jejich uvolnění nedochází např. zastavením či pozastavením procesu, který je alokoval.

¹ student doktorského studijního programu Aplikované vědy a informatika, obor Kybernetika, e-mail: chylek@students.zcu.cz

Obrázek 1: Návrh dialogového systému

